

Profesorius Vytenis Kabaila

Profesoriaus Vytenio Kabailos sukaktis

Retai kas, ieškodamas ramios vietelės, bepraveria duris į Vilniaus universiteto Matematikos ir informatikos fakulteto skaityklos gilumoje esantį kambarį, vadinamąją dėstytojų skaityklą. Prieš gerą dešimtį metų buvo kitaip. Užsukęs dažnai rasdavai prie rankraščių palinkusį liekną, gražiai pražilusį žmogų. Visi jį pažinojo – profesorių Vytenį Kabailą. Jis pasisveikindavo ir vėl įnikdavo į darbą. Kartais atrodė, kad yra kažkokio nerimo genamas. Gal taip ir buvo – visur jį galėjai sutikti. Buvo aistringas žmogus – plaukė jachta į jūrą, kopė į kalnus. Atsiradus kompiuteriams, ilgas valandas praleisdavo universiteto skaičiavimo centre. Prasidėjus Atgimimo epochai, visa širdimi įsitraukė į įvykius. Ir mirtis jį pasivijo besikubantį: šliuozė slidėmis per užšalusį ežerą, įlūžo.

••• $\alpha + \omega$ •••

1999 metais profesoriui Vyteniui Kazimierui Kabailai būtų sukakę 70 metų.

Vytenis Kazimieras Kabaila gimė 1929 m. spalio mėn. 7 d. Šiauliuose Lietuvos kariuomenės savanorio, Vyčio kryžiaus kavaleriaus pulkininko Pranciškaus Kabailos šeimoje. Prasidėjus bolševikų okupacijai, tėvai vengdami represijų, nuolat keitė gyvenamą vietą. Sesuo su broliu 1944 metais pasitraukė į vakarus. Vytenis liko Šiauliuose vienas.

Baigė Šiaulių J. Janonio vidurinę mokyklą aukso medaliu.

1947–1948 m. studijavo elektromechaniką Kauno universitete. Išaiškinus jo kilmę, iš universiteto buvo pašalintas. Grįžęs į Šiaulius, dirbo techniko darbą. 1948 m. nuslėpęs kilmę, įstojo į Vilniaus universitetą studijuoti matematikos.

1952 m. buvo demaskuotas ir iš universiteto pašalintas kaip Lietuvos kariuomenės pulkininko sūnus. Po Stalino mirties, gavęs puikią „Elfos“ gamyklos darbininko tekintojo charakteristiką, 1953 m. grįžo į universitetą ir 1954 m. baigė studijas.

Nepaisant neeilinių gabumų, universitete nebuvo paliktas. Be to, neturėjo teisės dirbti pedagoginio darbo. Tik trūkstant matematikos mokytojų gavo keliolika pamokų rusiškoje mokykloje.

1955 m. V. Kabaila tapo Matematinės analizės katedros (vadovavo Zigmas Žemaitis) asistentu. 1956–1960 m. mokėsi neakivaizdinėje aspirantūroje ir ją 1960 m. baigęs apgynė kandidatinę disertaciją „Apie interpoliavimą H_p ir E_p klasėse“ (parašyta lietuvių kalba, vadovas docentas A. Naftalevičius).

1961–1964 m. buvo naujai įsteigtos Skaičiavimo matematikos katedros vyresnysis dėstytojas; 1964–1968 m. – šios katedros docentas. 1968 metais grįžo į Matematinės analizės katedrą ir iki 1988 m. buvo tos katedros docentas, nuo 1988 m. – tos pačios katedros profesorius

Universitete darbavosi daugiau kaip trisdešimt šešerius metus. Skaitė matematinės analizės, kompleksinio kintamojo funkcijų teorijos ir daugelį kitų kursų. Parašė vadovėlius: „Kompleksinio kintamojo funkcijų teorija“ (kartu su P. Rumšu); „Matematinė analizė“ (I ir II dalys). Moksleiviams parašė knygele „Kompleksiniai skaičiai“.

Profesorius ir jo mokiniai tyrė klasikinę matematikos šaką – funkcijų teoriją. Paskelbė 35 mokslo darbus. Keli jo aspirantai apgynė disertacijas.

Profesoriaus gyvenimas nutrūko 1992 metų sausio 20 dieną. Tapo šviesia Universiteto, Matematikos ir informatikos fakulteto istorijos dalele.

Profesorius Alfredas Račkauskas